

זוהר חלק א' פרשת נח - דף ס"א עמוד ב'

כשחוטאים דוחים להשכינה מן העולם

"וַיִּירָא אֱלֹהִים אֶת הָאָרֶץ וְהִנֵּה נִשְׁחָתָהּ". אמר רבי חייא, בא וראה כאשר האנשים זכאים ושומרים מצות התורה. אז הארץ מתחזקת וכל שמחות נמצאות בה. מה הטעם לפי שהשכינה שורה על הארץ. ואז כל העליונים והתחתונים בשמחה. וכאשר האנשים משחיתים דרכיהם ואין שומרים מצות התורה. וחוטאים לפני רבונם. אז כביכול דוחים לה השכינה מן העולם. ונשארת הארץ נשחיתה. מה הטעם נשחיתה. משום ששורה רוח אחר עליה המשחית לעולם. ועל כן אנו אומרים שישראל נותנים עוז לאלקים. היינו שמקיימים העולם. אלקים זו השכינה^{נ"ז}, ואם חס ושלום ישראל נמצאים חייבים, מה כתוב (תהלים נ"ז): **"רוּמָה עַל הַשָּׁמַיִם אֱלֹהִים וְגו'**". משום שרשת הכינוי לפעמי. כפף נפשי. בסבת חמס ושנאת חנם. כרו לפני שוחה וּגו'. כדמיון דור המבול. שבשביל החמס שהיה ביניהם. שנאה ואיבה היו ביניהם.

זוהר חלק א' פרשת נח - דף ס"א עמוד א'

אם אנשים חוטאים במה הארץ חוטאת?

בא וראה, כתוב: "וַיִּירָא אֱלֹהִים אֶת הָאָרֶץ וְהִנֵּה נִשְׁחָתָהּ". נשחיתה ודאי כמו שאמרנו. שבזמן שנתרבו חטאות האנשים בגלוי. הארץ תשים פניה כמו נקבה חצופה שאין לה בושה מהכל. כמו שכתוב (ישעיה כ"ב): **"וְהָאָרֶץ חֲנָפָה תַּחַת יְשֻׁבֵיהָ"** - ועל כן "וירא כי נשחיתה" בודאי. מה הטעם. בשביל - כי השחית כל בשר את דרכו על הארץ.

זוהר חלק א' פרשת נח - דף ס"ב עמוד א'

גודל מעלת התשובה

ר' יצחק שאל לרבי שמעון זה המקרא שכתוב: "וַתִּשְׁחַת הָאָרֶץ לִפְנֵי הָאֱלֹהִים". אם אנשים חוטאים הארץ במה חוטאת. אמר לו לפי שכתוב כי השחית כל בשר את דרכו על הארץ. וכדמיון זה כתוב (ויקרא י"ח): **"וַתִּטְמָא הָאָרֶץ וְאֶפְקֹד עֹנָהּ"**. הרי אם אנשים חוטאים הארץ במה חוטאת. אלא עיקר הארץ הם האנשים. והאנשים משחיתים בחטאותם את הארץ והיא

זוהר הוא חלק מפרשת נח - דף ס"ב עמוד א'

להשם אלוהים הרומז על השכינה הקדושה שעל ידה נשפעת השפע לעולם הזה. ואם ישראל עוסקים בתורה ותפלה ומצוות מתחזקת ע"י זה השכינה הקדושה שיתחדו עמה הספירות

י. דע והבן שזה כלל גדול באמונת ישראל וזה כלל גדול בענין העבודה שניתנה לישראל. תורה ותפלה ומצוות שאין לחשוב בכל זה שהנברא מחזק להבורא ח"ו. אלא שישראל נותנים בכל זה עוז

נשחתת. והמקרא כך מוכיח שכתוב: **"וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָרֶץ וְהִנֵּה נִשְׁחָתָה כִּי הִשְׁחִית כָּל בְּשׂוֹר אֶת דְּרָכָו עַל הָאָרֶץ"**. בא וראה כל חטאי האדם כל השחתות שלו תולה בתשובה. וזה החטא שמשליך זרעו על הארץ. ומשחית דרכו להוציא זרע על הארץ. משחית גופו^[א] ומשחית הארץ. ועליו כתוב (ירמיה ב'): **"נִכְתָּם עֲוֹנֵךְ לְפָנָי"**. וכתוב בו (תהלים ה'): **"כִּי לֹא אֵל חִפְץ רָשָׁע אֲתָה לֹא יִגְדָךְ רָע"**. ורק תשובה גדולה מועלת. וזה ענין הכתוב (בראשית ל"ח): **"וַיְהִי עַר בְּכוֹר יְהוּדָה רַע בְּעֵינָי ה' וּגו'"**. וזה נתבאר. עוד שאל לו מפני מה דן הקדוש ברוך הוא את העולם במים. ולא באש ולא בעונש אחר. אמר לו סוד הוא. שהרי הם השחיתו דרכם ולא התחברו זכר ונקבה כדרך הארץ^[ב] וכמו שהם השחיתו דרכם. ומים של זכרים ונקבות לא נתחברו. כדמיון זה מים עליונים ומים תחתונים לא נתחברו^[ג] ועל כן נידונו במים. במה שהם חטאו. והמים היו רותחין והפשיטו העור מהם. כמו שהשחיתו דרכם במים רותחין. מדה כנגד מדה. זה שכתוב נבקעו כל מעינות תהום רבה. הרי מים תחתונים. וארובות השמים נפתחו. זהו מים עליונים. מים עליונים ותחתונים.

מעשה שמצאו עצמות האנשים שחיו בדור המבול

ר' חייא ור' יהודה היו מהלכים בדרך והגיעו אצל הרים גדולים. ומצאו בין ההרים עצמות אנשים שהיו מאותן של דור המבול. ופסעו שלש מאות פסיעות בעצם אחד. נתמהו ואמרו. זהו שאמרו החברים שהם לא היו יראים מדינו של הקדוש ברוך הוא. כמו שכתוב (איוב כ"א): **"וַיֹּאמְרוּ לְאֵל סוֹר מִמֶּנּוּ וְדַעַת דְּרָכֶיךָ לֹא חִפְצָנוּ"**. מה עשו היו סותמים ברגליהם מעינות התהום. והמים יצאו רותחין. ולא יכלו לעמד בהם. עד שהיו נשמטים ונפלו על הארץ וימיתו.

זוהר חלק א' פרשת נח - דף ס"ב עמוד ב'

רשעי העולם מקדימים את קצם

"וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים לְנֹחַ קֵץ כָּל בְּשׂוֹר בָּא לְפָנָי כִּי מָלְאָה הָאָרֶץ חָמָס מִפְּנִיָהם". אמר רבי יהודה, שני קצין הם. אחד לימין ואחד לשמאל. והם שני דרכים ללכת בהם האנשים לעולם ההוא. קץ לימינא שכתוב (דניאל י"ב): **"וְתַנּוּחַ וְתַעֲמֹד לְגַרְלָךְ לְקֵץ הַיָּמִין"**. וקץ לשמאל. שכתוב (איוב כ"ח): **"קֵץ שֵׁם לַחֲשֵׁךְ וְלִכְל תְּכַלִּית הוּא חוֹקֵר אֲבֹן אֶפֶל וְצִלְמוֹת"**. קץ שם לחשך - זה מלאך המות. זה הנחש. קץ כל בשר. שהרי מצד הפסולת של זהב בא^[ד] ולכל תכלית הוא חוקר בזמן שהדין שורה על העולם הוא חוקר. להיות קטיגור לעולם להחשיך פני

העליונות. יא. כאן מדבר במוציא זרע לבטלה ע"י אבריו שגם כל הרופאים כותבים כן שזאת משחית ומכלה הגוף והנפש וממקלקל המח. ואני מכיר כמה בחורים שעל ידי זה נתקלקלו אצלם החושים ונעשו מטורפים בדעתם ואין ראויים עוד לישא אשה להוליד תולדות. יב. כאן מדבר במשחית זרעו עם אשתו ואינו רוצה שתתעבר לקיים מצוות פריה ורביה כמו שעשו ער ואונן. דש מבפנים וזורה מבחוץ. ודור המבול חטאו

בהשחתת זרע ודור המבול חטאו בשני האופנים. ובוזה יובן כל הענין. יג. יש כאן בזוהר חילופי גירסאות. וגירסא זו מבוררת. ופי' שע"י חטאם גרמו למעלה פגם בזה. ודע שמים העליונים רומז על בחינת זכר ונקרא גם מים דוכרין. ומים תחתונים רומז על בחינת נקבה שנקרא גם מים נוקבין. יד. זהב רומז על גבורה וכסף רומז על חסד. ופסולת הזהב היינו מותרות הדין הקשה. כחו של עשו וכחו של הנחש.

זיו הזוהר

הבריות. בא וראה, אף הקדוש ברוך הוא אמר לו לנח קץ כל בשר בא לפני. מי הוא. זה הקץ המחשיך פני הבריות. שהוא קץ כל בשר בא לפני. מכאן למדנו שרשעי עולם מקדימים לו ומושכים אותו עליהם להחשיך להם. וכיון שנתנה לו רשות נוטל הנשמה. ואינו נוטל עד שנותנים לו רשות. ועל זה בא לפני לקחת רשות להחשיך פניהם של בני העולם. ולפיכך והנני משחיתם את הארץ. ר' חייא אמר, ג' מאות שנים טרם שבא המבול. היה נח מתרה בהם על מעשיהם. ולא היו שומעים לו. עד שהקדוש ברוך הוא השלים הזמן שהאריך להם ונאבדו מן העולם. בא וראה מה כתוב למעלה. ויהי כי החל האדם לרוב על פני האדמה ובנות יולדו להם. והיו מהלכים ערומים לעיני כל. מה כתוב ויראו בני אלקים את בנות האדם וגו'. וזה היה יסוד ועיקר להמשך בחטאם. עד שגרם להם להכרת מן העולם. ולפיכך נמשכו אחר היצר הרע בגזעו ושורשו. ודחו להשכינה הקדושה מביניהם ונאבדו. כמו שנתבאר. לפיכך קץ כל בשר בא לפני ללמד חובה עליהם.

זוהר חלק ב' פרשת ויקהל - דף קצ"ו עמוד ב'

זמן שיש מיתה בעיר אל יתראה אדם בשוק

"עֵשָׂה לָךְ תִּבֵּת עֲצֵי גִפְרִי". אמר רבי שמעון, בא וראה וכי לא יכל הקדוש ברוך הוא לשמור את נח באיזה מקום בעולם, שיהיה מכול בכל העולם, ולא יהיה במקום ההוא. כמו שכתוב בגדעון (שופטים ו'): **"יְהִי נָא חֶרֶב אֶל הַגִּזָּה לְבַדָּה"**. או לשמור אותו בארץ ישראל. שכתוב בה (יחזקאל כ"ב): **"לֹא גִשְׁמָה בְּיוֹם זַעַם"**. שלא ירדו עליה מי המבול. אלא כיון שהמשחית ירד לעולם. מי שאין סוגר עצמו בבית ונמצא לפניו בגלוי. נתחייב בנפשו שהוא הרג את עצמו. מנלן מלוט. שכתוב (בראשית י"ט): **"הַמֵּלֵט עַל נַפְשֵׁךָ אֵל תִּבֵּיט אַחֲרֶיךָ וְאֵל תַּעֲמֹד בְּכָל הַכְּכָר"**. מה טעם אל תביט אחריך. לפי שהמשחית הלך אחר כתפו. ואם יחזיר ראשו ויסתכל בו פנים בפנים. יכול להזיק לו. ועל כן כתוב בנח ויסגר ה' בעדו. שלא יתראה לפני המשחית. ולא ישלט עליו מלאך המות.

